

La Pancarte Noire de Saint-Martin de Tours, brûlée en 1793, restituée d'après les textes imprimés et manuscrits, Nr. 21

In nomine <Domini Dei et Salvatoris nostri Jhesu Christi>. Karolus <divina ordinante providentia> rex. Si petitionibus servorum Dei pro quibuslibet ecclesiasticis necessitatibus aures nostras pulsantium libenter annuimus et ad divinae potentiae in locis Deo dicatis uberius famulandum auxilium porrigimus, id nobis procul dubio et ad mortalem vitam temporaliter deducendam et ad futuram feliciter obtinendam commodum provenire confidimus. Notum igitur esse volumus cunctis fidelibus nostris, episcopis videlicet, abbatibus virisque illustribus, ducibus, comitibus, domesticis, grafionibus, vicariis, centenariis eorumque junioribus necnon missis nostris per universum imperium nostrum discurrentibus seu etiam coeteris fidelibus sanctae Dei Ecclesiae nostrisque, praesentibus scilicet et futuris, quia adiit serenitatem culminis nostri venerabilis vir Vivianus, rector monasterii peculiaris patroni nostri sancti Martini, ubi ejusdem praeclarissimi [viri] venerabile corpus requiescit, ferens in manibus immunitates priscorum regum Francorum necnon avi nostri, domni Karoli quondam imperatoris seu etiam piaae recordationis domni et genitoris nostri Hludowici serenissimi imperatoris, quibus idem monasterium quiete in Dei servitio degere sanxerunt et omnes res praefati monasterii in universo, Christo largiente, regno suo consistentes, quae non solum ab orthodoxis principibus verum etiam a coeteris fidelibus conlatae vel per quoslibet contractus et munimina cartarum in jus ejusdem legaliter traditae sunt monasterii, sub immunitatis suae defensione consistere et ab omni publica functione et judiciaria exactione immune liberumque reddidissent, quod munus eidem monasterio exhibitum, Deo annuente, inviolabiliter hactenus constat esse conservatum. Pro firmitatis namque studio hujuscemodi beneficium erga praefatum venerabile monasterium nostra auctoritate humiliter precibus quibus valuit fieri postulavit. Cujus petitioni, ob amorem Dei et venerationem beatissimi Martini libenter assensum praebere nobis usquequaque placuit. Quapropter volumus atque decernimus ut omnes res ejusdem monasterii, quae sitae sunt in regno nostro, cum [h]om[i]nibus sibi subjectis, sub nostrae defensionis munimine modis omnibus consistant. Praecipientes ergo jubemus atque praecipimus ut nullus iudex publicus aut quilibet superioris aut inferioris ordinis reipublicae procurator ad causas judiciario more audiendas in ecclesias aut villas seu reliquas possessiones, quas moderno tempore in quibuslibet provinciis aut territoriis imperii nostri juste et legaliter tenet vel deinceps in jure ipsius monasterii divina pietas voluerit augeri, ingredi praesumat, nec freda aut tributa aut mansiones aut paratas aut teloneum aut mansionaticum de mansionibus in burgo sitis, sicut in praecepto domni et genitoris nostri continetur, exigere, aut fidejussores tollere aut homines tam ingenuos quam servos super terram ipsius monasterii commanentes distringere, nec ullas publicas functiones aut redibitiones vel illicitas occasiones requirere, quibus idem monasterium sibi subjecti aliquod injuste patiantur incommodum, nostris futurisque temporibus quisquam tam temerarius existat qui id faciendi illicitam sibi potestatem attribuire audeat. Quicquid ergo de praefatis ejusdem monasterii rebus in jus fisci cedendum fuit et a decessoribus nostris comperimus conlatum et largitionis nostrae munere libenter volumus esse per immensum eidem monasterio concessum, ut id, remoto fisci dominatu, ad luminaria basilicae beati Martini concinnanda et ad sustentationem pauperum seu clericorum in eodem loco Domino deservientium sit supplementum. Si quis autem in

tantam prorumpere ausus fuerit audaciam ut hujus praecepti nostri violator existat, quemadmodum in praeceptione domni et genitoris nostri continetur, non solum in offensam nostram lapsurum, verum etiam sexcentorum solidorum auri ad purum excocti se noverit poena mulctandum, ex qua duas partes rectores memorati monasterii, tertiam vero jus fisci recipiat. Dignum namque justumque est ut tot piorum regum decessorum nostrorum nostrique praecepti violator hujusmodi subeat poenam, ut et se tantae temeritatis merito argui cognoscat et coeteris ne id agere quolibet ausu pertemptent timorem incutiat, ut nullus scilicet beneficia regalia locis Deo dicatis veneranter exhibita temerare conetur. Volumus itaque atque censemus ut, remota totius judicariae potestatis inquietudine, quieto ordine memoratus abba suique successores res praefati monasterii cum omnibus sibi subjectis vel ad se aspicientibus seu pertinentibus hominibus sub immunitatis atque protectionis nostrae defensione consistent nostroque fideliter parentes imperio pro incolumitate nostra, conjugis et prolis seu etiam imperii a Deo nobis conlati ejusque gratissima miseratione perpetuo conservandi una cum clero sibi commisso Dei immensam clementiam jugiter exorent. Et ut haec auctoritas inviolabilem obtineat effectum et a fidelibus sanctae Dei Ecclesiae et nostris verius credatur ac diligentius conservetur, manu propria subter firmavimus et anuli nostri impressione signari jussimus.

Signum Karoli gloriosissimi regis.

Jonas diaconus ad vicem Hludowici recognovi et subscripsi.

Data VI kal. jan., anno VI, indictione VIII, regnante Karolo gloriosissimo rege. Actum in monasterio sancti Martini. In Dei nomine feliciter. Amen.